

حرز و دعایی^۱ از امیرالمؤمنین علیه السلام درباره استعاذه:

اللَّهُمَّ بِتَائِلِقِ نُورِ بَهَاءِ عَرْشِكَ مِنْ أَعْدَائِي اسْتَتَرْتُ وَ بِسُطُوهِ الْجَبَرُوتِ مِنْ كَمَالِ عَزِّكَ مَمْنَ يَكِيدُنِي احْتَجَبْتُ وَ بِسُلْطَانِكَ الْعَظِيمِ
مِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ وَ شَيْطَانٍ اسْتَعَذْتُ وَ مِنْ فَرَائِضِ نَعْمَتِكَ وَ جَزِيلِ عَطْيَتِكَ يَا مَوْلَايَ طَلَبْتُ كَيْفَ أَخَافُ وَ أَنْتَ أَمْلَى وَ كَيْفَ
أَضَامُ وَ عَلَيْكَ مُتَكَلِّي أَسْلَمْتُ إِلَيْكَ نَفْسِي وَ فَوَّضْتُ إِلَيْكَ أَمْرِي وَ تَوَكَّلْتُ فِي كُلِّ أَحْوَالِي عَلَيْكَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَ اشْفَنِي وَ اكْفِنِي وَ اغْلِبْ لَيْ منْ غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ زَجَرْتُ كُلَّ رَاصِدٍ رَصَدَ وَ مَارِدٍ مَرَدَ وَ حَاسِدٍ حَسَدَ وَ عَانِدٍ عَنَدَ بِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُوَلَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ كَذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا حَسَبُنَا اللَّهُ وَ نَعَمْ
الْوَكِيلُ إِنَّهُ قَوِيٌّ مُعِينٌ

خدایا به در خشیش نور بهاء عرش تو از دشمنانم خود را پوشانم و به سطوت جبروت کمال عزت از هر که نقشه برایم
کشد در پرده شوم و به سلطنت بزرگ تو از شر هر مسلمان ستیزه‌جویی و هر اهربیمن سرکشی پناهنده شوم، و
نعمت‌های ریزان و عطای شایانت را ای مولای من جویایم، چگونه بترسم که آرزویم تویی، و چگونه مورد ستم قرار
گیرم که اعتمادم بر تو است، خود را به تو سپردم، و کارم را به تو واگذاردم، و در هر حالی به تو توکل دارم.
درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و شفایم ده، و کارم را کفایت کن، و مرا بر هر کس که بر من پیروز شده پیروز
کن، ای پیروزی که هرگز مغلوب نشود، من هر دیده‌بانی را که بر من دیده‌بانی کند، و هر سرکشی را که سرکشی کند، و
هر حسودی را که حسودی کند، و هر دشمنی را که دشمنی کند همه را (از خود دور کردم و) بانگ بر آنها زدم به وسیله
«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُوَلَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، كَذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا حَسَبُنَا اللَّهُ وَ نَعَمْ
نعم الوکیل، انه قوی معین»

^۱ صحیفه علویه، ص ۲۳۳؛ مهج الدعوات و منهج العبادات، ص ۱۰